

ข้อสอบจำลอง
การทดสอบความรู้ของผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาต
ครั้งที่ 16 (1/2553)

วิชา กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพสอบบัญชี (อัตรานัย)

วันที่ -

เวลา - น.

สถานที่ทดสอบ -

ข้อสอบมี 3 ข้อ

ข้อ 3. ให้ตอบคำถามดังต่อไปนี้

ก. ต้นปี 2553 บริษัท เพ็ญกวิน จำกัด ประกอบกิจการขายสินค้าประเภทคอมพิวเตอร์ ได้ขายสินค้าดังกล่าวแก่บริษัท เพ็ญกวิ จำกัด ราคา 90,000 บาท เป็นเงินเชื่อ และบันทึกบัญชีรายได้จากการขายแล้ว เมื่อครบกำหนดชำระ บริษัท เพ็ญกวิ จำกัด เพิกเฉยไม่ชำระหนี้ค่าสินค้า บริษัท เพ็ญกวิน จำกัด คาดว่าปลายปี 2553 จะไม่สามารถได้รับชำระหนี้จากบริษัท เพ็ญกวิ จำกัด อย่างแน่นอน หากบริษัท เพ็ญกวิน จำกัด ต้องการจำหน่ายหนี้สูญ ให้เป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลและเป็นไปตามประมวลรัษฎากร บริษัท เพ็ญกวิน จำกัด ต้องดำเนินการอย่างไร

(10 คะแนน)

ข. บริษัท ซีพีโอ จำกัด ประกอบกิจการจำหน่ายเครื่องใช้ไฟฟ้า และเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2553 พนักงานของบริษัทได้ตรวจสอบคลังสินค้าของบริษัท พบว่าเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในคลังสินค้าสูญหาย มีต้นทุนประมาณ 100,000 บาท และมีหลักฐานเชื่อว่ามิบุคคลภายนอกขโมยไป บริษัทจึงดำเนินการแจ้งความไว้ที่สถานีตำรวจท้องที่ ภายในวันเดียวกัน จากข้อเท็จจริงดังกล่าว ให้ตอบคำถามดังต่อไปนี้

- 1) การสูญหายของเครื่องใช้ไฟฟ้า ถือเป็นการขายในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่ เพราะเหตุใด
- 2) บริษัทต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่ อย่างไร ให้อธิบายโดยละเอียด

(10 คะแนน)

ข้อ 3 ก.

หลักกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ประมวลรัษฎากร มาตรา 65 ทวิ (9)

กฎกระทรวง ฉบับที่ 186 ข้อ 3. ข้อ 6. และ ข้อ 7.

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใดประสงค์จะจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ ให้เป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 186

กฎกระทรวงฉบับที่ 186 บัญญัติว่า หนี้สูญที่จะจำหน่ายจากบัญชีลูกหนี้ต้องเป็นหนี้ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ต้องเป็นหนี้จากการประกอบกิจการหรือเนื่องจากการประกอบกิจการ หรือหนี้ที่ได้รวมเป็นเงินได้ในการคำนวณกำไรสุทธิ ทั้งนี้ ไม่รวมหนี้ที่ผู้เป็นหรือเคยเป็นกรรมการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการเป็นลูกหนี้ไม่ว่าหนี้จะเกิดขึ้นก่อนหรือในขณะที่ผู้นั้นเป็นกรรมการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการ

(2) ต้องเป็นหนี้ที่ยังไม่ขาดอายุความ และ

(3) มีหลักฐานโดยชัดแจ้งที่สามารถฟ้องลูกหนี้ได้

หากหนี้สูญที่จะจำหน่ายมีลักษณะเป็นไปตามทั้งสามข้อดังกล่าวแล้ว กฎกระทรวงฉบับที่ 186 ได้บัญญัติหลักเกณฑ์การดำเนินการไว้แตกต่างกัน ตามจำนวนหนี้สูญที่จะจำหน่ายสำหรับลูกหนี้แต่ละรายของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีใช้ธนาคารหรือสถาบันการเงิน พอสั่งเชป ดังต่อไปนี้

1. หนี้ของลูกหนี้แต่ละรายมีจำนวนเกิน 500,000 บาทขึ้นไป

- 1) ติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ตามสมควรแก่กรณี โดยมีหลักฐานการติดตามทวงถามอย่างชัดเจนและไม่ได้รับชำระหนี้ โดยปรากฏว่าลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินใดๆ จะชำระหนี้ได้ หรือลูกหนี้เลิกกิจการและมีหนี้ของเจ้าหนี้อื่นมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้อยู่ในลำดับก่อนเป็นจำนวนมากกว่าทรัพย์สินของลูกหนี้
- 2) ฟ้องลูกหนี้ในคดีแพ่ง และได้มีการบังคับคดีแล้วแต่ลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินใดๆ จะชำระหนี้ได้

2. หนี้ของลูกหนี้แต่ละรายมีจำนวนเกินกว่า 100,000 บาท แต่ไม่เกิน 500,000 บาท

- 1) ติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ตามสมควรแก่กรณี โดยมีหลักฐานการติดตามทวงถามอย่างชัดเจนและไม่ได้รับชำระหนี้ โดยปรากฏว่าลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินใดๆ จะชำระหนี้ได้ หรือลูกหนี้เลิกกิจการและมีหนี้ของเจ้าหนี้อื่นมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้อยู่ในลำดับก่อนเป็นจำนวนมากกว่าทรัพย์สินของลูกหนี้
- 2) ฟ้องลูกหนี้ในคดีแพ่ง และ ศาลได้มีคำสั่งรับคำฟ้องแล้ว
- 3) กรรมการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต้องมีคำสั่งอนุมัติให้จำหน่ายหนี้นั้นเป็นหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้

3. หนี้ของลูกหนี้แต่ละรายมีจำนวนไม่เกิน 100,000 บาท

ถ้าปรากฏว่าไม่มีหลักฐานการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ตามสมควรแก่กรณี แต่ไม่ได้รับชำระหนี้ และหากจะฟ้องลูกหนี้จะต้องเสียค่าใช้จ่ายไม่คุ้มกับหนี้ที่จะได้รับชำระ ก็ให้จำหน่ายหนี้สูญได้ โดยไม่ต้องดำเนินคดีทางศาลต่อลูกหนี้แต่อย่างใด ซึ่งกรมสรรพากรได้กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ตามสมควรว่า เจ้าหนี้ต้องทำหนังสือติดตามทวงถาม ลงทะเบียนไปรษณีย์ตอบรับ อย่างน้อย 2 ครั้ง (กค 0706/4452 1 พฤษภาคม 2550) และปรากฏหลักฐานว่าลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินใดๆ จะชำระหนี้ได้ หรือลูกหนี้เลิกกิจการและมีหนี้ของเจ้าหนี้อื่นมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้อยู่ในลำดับก่อนเป็นจำนวนมากกว่าทรัพย์สินของลูกหนี้ เจ้าหนี้จึงจะสามารถจำหน่ายหนี้สูญได้

การฟ้องลูกหนี้ที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายไม่คุ้มกับหนี้ที่จะได้รับชำนั้น เห็นว่าบริษัทอาจติดต่อทนายความให้ประเมินค่าวิชาชีพทนายความและค่าใช้จ่ายในการฟ้องคดี ซึ่งทนายความอาจเสนอความเห็นว่าหนี้ดังกล่าวไม่คุ้มค่าใช้จ่ายที่จะฟ้องร้อง (กค 0706(กม.07)/451 30 เมษายน 2546)

วินิจฉัยและสรุปคำตอบ

หากบริษัท เพ็ญกวิณ จำกัด ต้องการจำหน่ายหนี้สูญ ให้เป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลและเป็นไปตามประมวลรัษฎากร บริษัท เพ็ญกวิณ จำกัด ต้องพิจารณาก่อนว่า หนี้ที่ต้องการจำหน่ายเป็นหนี้จากการประกอบกิจการหรือไม่ ขาดอายุความหรือไม่ และมีหลักฐานโดยชัดเจนที่สามารถฟ้องลูกหนี้ได้หรือไม่ เพียงใด

เห็นว่า การที่บริษัท เพ็ญกวิณ จำกัด ประกอบกิจการขายสินค้าประเภทคอมพิวเตอร์ และได้ขายสินค้าดังกล่าวแก่บริษัท เพ็ญกวิ จำกัด หนี้ค่าสินค้าที่เกิดขึ้น จึงเป็นหนี้จากการประกอบกิจการของบริษัท เพ็ญกวิณ จำกัด นอกจากนี้ หนี้ค่าสินค้าดังกล่าวยังไม่ขาดอายุความ 2 ปีนับแต่วันที่ครบกำหนดชำระ และหากบริษัท เพ็ญกวิณ จำกัด มีหลักฐานโดยชัดเจนที่สามารถฟ้องบริษัท เพ็ญกวิ จำกัด ได้แล้ว บริษัท เพ็ญกวิณ จำกัด ก็จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การจำหน่ายหนี้สูญที่แตกต่างกันตามจำนวนหนี้สำหรับลูกหนี้แต่ละรายของบริษัท เพ็ญกวิณ จำกัด

จากโจทย์ เห็นว่า หนี้ค่าสินค้าที่บริษัท เพ็ญกวี จำกัด ค้างชำระแก่บริษัท เพ็ญกวิน จำกัด เป็นจำนวนเงินเพียง 90,000 บาท ซึ่งไม่เกิน 100,000 บาท ดังนั้น บริษัท เพ็ญกวิน จำกัด ไม่ต้องดำเนินการฟ้องคดีต่อบริษัท เพ็ญกวี จำกัด ทางศาลแต่อย่างใด หากแต่บริษัท เพ็ญกวิน จำกัด สามารถดำเนินการได้ดังต่อไปนี้

1. ทำหนังสือทวงถามให้ชำระหนี้ โดยกำหนดระยะเวลาให้ชำระหนี้ตามสมควร ส่งไปยังสำนักงานของบริษัท เพ็ญกวี จำกัด ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และปรากฏว่า หนังสือดังกล่าวได้ส่งถึงบริษัท เพ็ญกวี จำกัด แล้ว โดยพิจารณาจากผู้ลงลายมือชื่อรับจดหมาย เมื่อล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาตามหนังสือดังกล่าว บริษัท เพ็ญกวี จำกัด เพิกเฉยไม่ดำเนินการชำระหนี้แก่บริษัท เพ็ญกวิน จำกัด แต่อย่างใด
2. จากนั้น ให้บริษัท เพ็ญกวิน จำกัด ทำหนังสือทวงถามให้ชำระหนี้อีกครั้ง เป็นครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นการทำซ้ำเช่นเดียวกับครั้งแรก และปรากฏว่าบริษัท เพ็ญกวี จำกัด ก็ยังคงเพิกเฉยไม่ดำเนินการชำระหนี้แก่บริษัท เพ็ญกวิน จำกัด เช่นเดิม ซึ่งการทวงถามอย่างน้อย 2 ครั้งดังกล่าว บริษัท เพ็ญกวิน จำกัด ต้องมีสำเนาหนังสือทวงถามและมีหลักฐานการลงลายมือชื่อรับจดหมายเก็บไว้ จึงจะสามารถใช้พิสูจน์ต่อเจ้าหน้าที่สรรพากรว่า บริษัท เพ็ญกวิน จำกัด ได้ติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ตามสมควรแก่กรณีแล้ว
3. ให้ตรวจสอบทรัพย์สินของบริษัท เพ็ญกวี จำกัด ด้วย จนกระทั่งปรากฏหลักฐานว่า บริษัท เพ็ญกวี จำกัด ไม่มีทรัพย์สินใดๆ จะชำระหนี้ได้ หรือปรากฏหลักฐานว่า บริษัท เพ็ญกวี จำกัด เลิกกิจการและมีหนี้ของเจ้าหนี้รายอื่นมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของบริษัท เพ็ญกวี จำกัด อยู่ในลำดับก่อนเป็นจำนวนมากกว่าทรัพย์สินของบริษัท เพ็ญกวี จำกัด
4. กรรมการของบริษัท เพ็ญกวิน จำกัด พิจารณาแล้ว คาดว่าปลายปี 2553 จะไม่สามารถได้รับชำระหนี้จากบริษัท เพ็ญกวี จำกัด ได้อย่างแน่นอน โดยพิจารณาจากหลักฐานที่ปรากฏตามข้อ 3. และพิจารณาจากความเห็นของทนายความประกอบกับค่าใช้จ่ายในการฟ้องคดีแล้ว เห็นว่า หากจะฟ้องบริษัท เพ็ญกวี จำกัด จะต้องเสียค่าใช้จ่ายไม่คุ้มกับหนี้ที่จะได้รับชำระ

เมื่อบริษัท เพ็ญกวิน จำกัด ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าวแล้ว บริษัท เพ็ญกวิน จำกัด ก็สามารถจำหน่ายหนี้สูญ ให้เป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นไปตามประมวลรัษฎากร มาตรา 65 ทวิ (9) และกฎกระทรวง ฉบับที่ 186

ข้อ 3 ข.

หลักกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ประมวลรัษฎากร

มาตรา 77/1 (8)

“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่าย โอนสินค้า ไม่ว่าจะมิใช่ประโยชน์หรือค่าตอบแทนหรือไม่ และให้หมายความรวมถึง(จ) มีสินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามมาตรา 87 (3)

มาตรา 87

ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหน้าที่จัดทำรายงานเกี่ยวกับการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มดังต่อไปนี้

(3) รายงานสินค้าและวัตถุดิบ เฉพาะผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการขายสินค้า

มาตรา 79/3

การคำนวณมูลค่าของฐานภาษีสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการตามมาตรา 79 ให้ถือมูลค่าของฐานภาษีเมื่อความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(3) การขายสินค้าตามมาตรา 77/1(8) (จ) ที่เกิดจากสินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามมาตรา 87 (3) มูลค่าของฐานภาษีให้ถือตามราคาตลาดของสินค้าในวันที่ความรับผิดเกิดขึ้น

มาตรา 82/3

ให้ผู้ประกอบการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยคำนวณจากภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อในแต่ละเดือนภาษี หากภาษีขายมากกว่าภาษีซื้อ ให้ผู้ประกอบการชำระภาษีเท่ากับส่วนต่างนั้น หากภาษีซื้อมากกว่าภาษีขาย ให้เป็นเครดิตภาษีและให้ผู้ประกอบการนั้นมีสิทธิได้รับคืนภาษี หรือนำไปชำระภาษีมูลค่าเพิ่มได้

มาตรา 83

ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นแบบแสดงรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยให้ยื่นเป็นรายเดือนภาษี พร้อมกับชำระภาษี ถ้ามี ไม่ว่าจะได้ขายสินค้าหรือให้บริการในเดือนภาษีนั้นหรือไม่ก็ตาม

การยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีสำหรับเดือนภาษีใด ให้ยื่นภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป เว้นแต่อธิบดีจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

กฎกระทรวง ฉบับที่ 189

ข้อ 8 ในกรณีสินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามมาตรา 87 (3) แห่งประมวลรัษฎากร ให้ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อมีการตรวจพบ

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 89)

ข้อ 7. การลงรายการในรายงานภาษีขายตามมาตรา 87 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ให้ดำเนินการดังนี้
(6) ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังต่อไปนี้ ให้ลงรายการตามมูลค่าสินค้าหรือบริการและจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้รับหรือพึงได้รับ โดยจัดให้มีเอกสารประกอบการลงรายการตามประเภทความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งเอกสารดังกล่าวต้องมีปริมาณและมูลค่าสินค้าหรือบริการเพื่อคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม และให้ลงรายการภายในสามวันทำการ นับแต่วันที่ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น

(ก)

(ข) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีความรับผิดต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 77/1(8)(ง)(จ)(ฉ) และ (ช) หรือมาตรา 77/1(10) แห่งประมวลรัษฎากร กรณีการใช้บริการของตนเองไม่ว่าประการใดๆ

คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.86/2542

ข้อ 2. ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งมีการกระทำได้ต่อไปนี้ ถือเป็นการขายสินค้าตามมาตรา 77/1(8) หรือการให้บริการตามมาตรา 77/1(10) แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องจัดทำใบกำกับภาษี

(3) ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบ

วิวินิจฉัยและสรุปคำตอบ

1) การสูญหายของเครื่องใช้ไฟฟ้า ถือเป็นการขายในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่ เพราะเหตุใด

“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่าย โอนสินค้า ไม่ว่าจะมิประโยชน์หรือคำตอบแทนหรือไม่ และให้หมายความรวมถึง การที่สินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบด้วย

บริษัท ซีพีแอนด์ จำกัด เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนมูลค่าเพิ่มที่ประกอบกิจการขายสินค้า มีหน้าที่ต้องจัดทำรายงานสินค้าและวัตถุดิบ ตามมาตรา 87 (3) แห่งประมวลรัษฎากร การที่เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในคลังสินค้าของบริษัทสูญหาย

และพนักงานของบริษัทได้ตรวจพบเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2553 นั้น ถือว่าสินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบ และถือเป็นการ “ขาย” ตามนิยาม มาตรา 77/1 (8) แห่งประมวลรัษฎากร แม้บริษัทจะมีหลักฐานการแจ้งความต่อสถานีตำรวจก็ตาม

2) บริษัทต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่ อย่างไร ให้อธิบายโดยละเอียด

บริษัท ซีพีเอ จำกัด ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น ซึ่งกรณีที่เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในคลังสินค้าของบริษัทสูญหายนั้น ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อมีการตรวจพบการสูญหายดังกล่าว หรือเกิดขึ้นในวันที่ 15 มีนาคม 2553 ตามมาตรา 78/3 แห่งประมวลรัษฎากร และข้อ 8 ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 189 ซึ่งแม้จะถือเป็นการขายและความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นแล้ว แต่บริษัทไม่จำเป็นต้องจัดทำใบกำกับภาษี ทั้งนี้ ตามคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.86/2542 ข้อ 2.

เมื่อบริษัทมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม บริษัทต้องคำนวณภาษีขาย ในอัตราร้อยละ 7 ของมูลค่าสินค้าตามราคาตลาดของเครื่องใช้ไฟฟ้าที่สูญหาย โดยใช้ราคาตลาดในวันที่ตรวจพบเป็นฐานภาษีตามมาตรา 79/3 (3) แห่งประมวลรัษฎากร บริษัทไม่อาจใช้มูลค่าต้นทุนของเครื่องใช้ไฟฟ้า จำนวน 100,000 บาทเป็นฐานภาษีได้

จากนั้น บริษัทมีหน้าที่ต้องลงรายการในรายงานภาษีขาย ตามเอกสารประกอบการลงรายงาน ได้แก่ ใบตรวจนับสินค้า ซึ่งต้องแสดงปริมาณและมูลค่าสินค้าเพื่อคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสินค้าที่สูญหาย โดยลงรายการภายใน 3 วันทำการนับแต่วันที่ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น (วันที่ตรวจพบการสูญหายคือวันจันทร์ที่ 15 มีนาคม 2553) หรือให้ลงรายการภายในวันพฤหัสบดีที่ 18 มีนาคม 2553 ทั้งนี้ เป็นไปตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม ฉบับที่ 89 ข้อ 7 (6) กรณีดังกล่าว บริษัทไม่จำเป็นต้องกรอกชื่อผู้ซื้อสินค้าในรายงานภาษีขายแต่อย่างใด

นอกจากนี้ บริษัทมีหน้าที่ต้องลงรายการในรายงานสินค้าและวัตถุดิบ ภายใน 3 วันทำการนับแต่วันที่ตรวจพบการสูญหายอีกด้วย

ยอดรวมของช่องจำนวนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มจากรายงานภาษีขาย และจากรายงานภาษีซื้อสำหรับเดือนภาษี มีนาคม 2553 จะนำไปกรอกในแบบ ภ.พ.30 เพื่อยื่นต่อสรรพากรภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป คือภายในวันที่ 15 เมษายน 2553 ตามมาตรา 83 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งหากภาษีขายมากกว่าภาษีซื้อ ให้บริษัทชำระภาษีมูลค่าเพิ่มเท่ากับส่วนต่างนั้น หากภาษีซื้อมากกว่าภาษีขาย ให้เป็นเครดิตภาษีและให้บริษัทมีสิทธิได้รับคืนภาษี หรือนำไปชำระภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนถัดไปได้ ตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อสังเกต ข้อสอบถามเพิ่มเติม และผู้เข้าสอบสามารถตอบคำถามได้ดังนี้

3) บริษัทสามารถนำต้นทุนของสินค้าที่สูญหายไปถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้หรือไม่

คำตอบ การที่เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในคลังสินค้าของบริษัท ซีพีเอ จำกัด สูญหาย และบริษัทได้ดำเนินการแจ้งความไว้ โดยมีหลักฐานแจ้งชัดว่าสินค้านี้ดังกล่าวถูกขโมยนั้น ถือเป็นผลเสียหายเนื่องจากการประกอบกิจการ ผลเสียหายดังกล่าวไม่มีประกันหรือสัญญาคุ้มครองใดๆ บริษัทมีสิทธินำมูลค่าต้นทุนของเครื่องใช้ไฟฟ้าที่สูญหายจำนวน 100,000 บาทไปถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ ไม่ต้องห้ามตามมาตรา 65 ตรี (12) แห่งประมวลรัษฎากร โดยต้องนำมาถือเป็นรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีที่เครื่องใช้ไฟฟ้านี้สูญหาย (กค.0706/พ./6444 2 ก.ค.2550)

4) ก่อนเครื่องใช้ไฟฟ้าจะสูญหาย หากบริษัท ซีพีเอ จำกัด ได้ซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มรายอื่น ภาษีซื้อที่เกิดขึ้น บริษัทสามารถนำมาหักออกจากภาษีขายได้หรือไม่ อย่างไร

คำตอบ ภาษีซื้อดังกล่าวถือเป็นภาษีซื้อที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประกอบกิจการ บริษัทมีสิทธินำมาหักออกจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้ ไม่ต้องห้ามตามมาตรา 82/5 (3) แห่งประมวลรัษฎากร